

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

4. NEDĚLE POSTNÍ - CYKLUS C

Pověděl jim tedy toto podobenství: „Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: ‘Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.’ On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával. Tu šel do sebe a řekl: ‘Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!’ Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‘Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.’ Ale otec nařídil služebníkům: ‘Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!’ A začali se veselit. Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: ‘Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.’ Tu se starší syn rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: ‘Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohrál tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!’ Otec mu odpověděl: ‘Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.’“ (Lk 15, 11-32)

Milí přátelé, dnes jsme slyšeli velmi známé podobenství. Tímto nám chce Ježíš ukázat, jak je Bůh milosrdný. Obrazem Božího milosrdenství je tady milující otec, který odpouští. Co mu odpustil? Bylo to to, že jeden syn utratil celou třetinu jejich majetku, která mu sice po právu patřila, ale se kterou nesměl disponovat, dokud je otec naživu? (*nechte odpovědět děti*) Nebo to bylo to, že ho syn opustil a odešel od svého otce, místo toho, aby mu pomáhal, jako to dělal starší syn? (*nechte odpovědět děti*) Nebo to spíše bylo to, že když ho mladší syn požádal o svůj podíl, tak svého otce považoval prakticky za mrtvého? (*nechte odpovědět děti*) Všechny tyto synovy činy, musely otce velmi zraňovat. Ale nakonec po lekci, která se v cizině marnotratnému synovi dostala, se situace obrátila. Marnotratný syn si je vědom své bídy, své viny a prosí o odpuštění. A to je ta jediná podmínka, která je pro odpuštění podstatná. Bůh nemůže člověku odpustit, když o to člověk nestojí. Když nelituje svých chyb a netouží po návratu do Boží náruče. A to byl také problém staršího syna. Nechtěl se radovat, nechtěl vstoupit do otcova domu, protože nechápal, že i on potřebuje odpuštění. Za co? Za to, že povinnost ještě není láska. Ale i tam otec vychází vstříc a zve ho k sobě. Stejně jako vůči nám dělá Bůh.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

4. NEDĚLE POSTNÍ - CYKLUS C

Pověděl jim tedy toto podobenství: „Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: ‘Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.’ On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával. Tu šel do sebe a řekl: ‘Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!’ Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‘Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.’ Ale otec nařídil služebníkům: ‘Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!’ A začali se veselit. Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: ‘Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.’ Tu se starší syn rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: ‘Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohrál tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!’ Otec mu odpověděl: ‘Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.’“ (Lk 15, 11-32)

Pomůcky: Kartička vytištěná pro každého

Milí přátelé, dnes jsme slyšeli velmi známé podobenství. Tímto nám chce Ježíš ukázat, jak je Bůh milosrdný. Obrazem Božího milosrdenství je tady milující otec, který odpouští. Co odpustil? Bylo to to, že jeden syn utratil celou třetinu jejich majetku, která mu sice po právu patřila, ale se kterou nesměl disponovat, dokud je otec naživu? (*nechte odpovědět děti*) Nebo to bylo to, že ho syn opustil a odešel od svého otce, místo toho, aby mu pomáhal, jako to dělal starší syn? (*nechte odpovědět děti*) Nebo to spíše bylo to, že když ho mladší syn požádal o svůj podíl, tak svého otce považoval prakticky za mrtvého? (*nechte odpovědět děti*) Všechny tyto synovy činy, musely otce velmi zraňovat. Ale nakonec po lekci, která se v cizině marnotratnému synovi dostala, se situace obrátila. Marnotratný syn si je vědom své bídy, své viny a prosí o odpuštění. A to je ta jediná podmínka, která je pro odpuštění podstatná. Bůh nemůže člověku odpustit, když o to člověk nestojí. Když nelituje svých chyb a netouží po návratu do Boží náruče. A to byl také problém staršího syna. Nechtěl se radovat, nechtěl vstoupit do otcova domu, protože nechápal, že i on potřebuje odpuštění. Za co? Za to, že povinnost ještě není láska. Ale i tam otec vychází vstříc a zve ho k sobě. Stejně jako to vůči nám dělá Bůh.